

Poštarina plaćena u gotovom.

Cijena pojedinom broju Din. 1.50

ŠIBENJSKE NOVOSTI

Izlazi svake subote. — Uredništvo i uprava u Tiskari E. Vitaliani i Sin, koja isključivo vrši inkasacije preplata, oglasa i t. d.
Telefon br. 47. — Oglasi se računaju po cijeniku. — Predplata 15 Din. tromjesečno, unapred. — Pošt. Ček. rač. br. 38.114.

Broj 30.

Šibenik, subota 20. septembra 1930.

Godina I.

Naš list postaje polutjednik.

»Šibenske Novosti« izlazit će srijedom i subotom od 1. listopada 1930.

Pokrećući „Šibenske Novosti“ istaknuli smo potrebu našeg grada i njegova zaleda — Sjev. Dalmacije, da ima svoj organ, koji će stajati na braniku njihovih interesa. Prvi brojevi „Šibenskih Novosti“ bili su skromni formatom, ali, uza sve to, naši građani u listu nadjoše pravu riječ, koja se živo zalagala za svako pitanje, koje se, bilo kako, ticalo interesa grada Šibenika i Sjeverne Dalmacije. Uza sav skepticizam, sa kojim je praćeno naše nastojanje, naš podvig, sa stanovite strane i od stanovite grupice ljudi u našem gradu, koji svoju lijepost i nerad opravdavaju skepticizmom mi smo vjerovali. Vjerovali smo da u Šibeniku ima zdravog shvaćanja i da svaki onaj, koji istupi sa poštenim namjerama, bez nekih skrivnih tendencija, da živom i borbenom riječi brani interes Šibenika, naići će na razumijevanje i potporu građanstva. I nismo se prevarili. Osobito moramo istaći požrtvovanje i ljubav

našeg svijeta za „Šibenske Novosti“. Nema dučančića, male radionice, činovnika, radnika, kod koga se nebi našle „Šibenske Novosti“. Često puta, savjetujući se o pisanju i o stavu našeg lista u raznim gradskim pitanjima sa tim malim ljudima, koji najzdravijim očima gledaju na razvoj grada, čujemo stalno i uvijek: „I ja sam pretplatnih naših Novosti, ali bi ih trebalo izdavati dva puta nedjeljno“.

Vodeći punog računa o željama tih malih građana, čija je ljubav i razumijevanje doprinijela, da se naš list razvije i održi, riješili smo da naš list izdajemo dva puta nedjeljno i to srijedom i subotom, počevši od 1. listopada.

List će se kao i do sada, u glavnom, baviti svim privrednim pitanjima, koja se tiču Šibenika i sjev. Dalmacije. Registrirat će važne političke događaje u državi i svijetu. Donosit će zabavno štivo i uobičajenu „Šibensku Nedjelu“ u subotnjem broju. Nastojat ćemo, da

donosimo i bogatu gradsku kroniku.

Registrirajući ovaj napredak našeg lista, uvjereni smo, da će, kao i do sada, „Šibenske Novosti“ naići na razumijevanje, ljubav i pomoc kod našeg građanstva. A sa naše strane možemo ustvrditi, da će naš list ostati na onom programu na kome je i osnovan; biti će javna govornica za zaštitu interesa Šibenika i njegova zaleda Sjeverne Dalmacije. Svaki građanin, bilo iz Šibenika, bilo iz drugih mjesta i varoši Sjev. Dalmacije, ima puno pravo da rekne svoju riječ sa te govornice, jer svakog našeg čitatelja smatramo našim saradnikom.

I tako radeći u punoj harmoniji sa našim građanstvom, „Šibenske Novosti“ će, ako Bog dade, proslaviti prvu godinu svoga izlaženja kao dnevnik. To je naš cilj!

Uredništvo i uprava „Šibenskih Novosti“.

JE LI NAŠE Selo NEKULTURNO?

Kulturni problem ide u red naših najvažnijih problema. Zato se u posljednje vrijeme o njemu toliko diskutuje. Već sada se očrtavaju dva osnova, različita stava. Jedni misle da je naš kulturni problem prost, da mi budući, kulturno zaostali, imamo svim silama da pregnemo da dostignemo ostale naprednije narode. Po ovom shvaćanju u nas je selo kulturno na najnižem stupnju, zato je potrebno da se gradska kultura u njega što pre presadi.

Ovo je shvaćanje u nas vrlo rašireno. Na seljaka se gleda kao na niže biće. U gradsku kuću, makkar to bila kuća malog gradskog trgovčića seljak se nerado pušta. A i kad je građanin prinuđen da govori sa seljakom, on se odnosi prema njemu ili grubo, ili sa blagonaklone visine, kao prema kakvom djjetetu.

Pa i sam seljak počeo je da vjeruje da je on glup, prost, nenaobražen. Seoske žene, naročito, teže da se izjednače sa gradskim; bar u toliko koliko im je to moguće: u bojenju lica, i nošenju haljina od fabričke materije.

Sva ova zabuna dolazi otuda što se u nas brakuju pojmovi kulture i civilizacije. Istina je da naše selo nije civilizovano, ali ono nije i nekulturno. Ono nema, niti može tako uskoro imati sve one udobnosti, koje bi omogućile higijenski bolji život. Ali u osnovnim životnim pitanjima, ono ima vrlo jasno izgrađeno shvaćanje. Naše selo ima raščišćen odnos prema Bogu, odnos muža prema ženi, majke prema djeci, djece prema roditeljima. Mnogobrojne narodne

poslovice, čijoj se mudrosti građani samo kroz knjige dive, jesu živa životna načela za seljaka. Svi se govori njima završavaju. Pri donesenju odluka vodi se o njima računa. I kad se ima u vidu da su narodne poslovice mnogobrojne i da one na najvažnija životna pitanja daju često vrlo niansirane odgovore, onda je odista maloumno poricati kulturnost onome ko ih je stvorio.

Razlog što mi, građani, ne shvaćamo kulturu našeg sela, leži još i u tome što je ova sasvim različita od one koju smo mi sa evropskog Zapada primili. Seoska kultura naša je patrijarhalna. Patrijarhal znači vladu muškog principa. U našem selu je sve na njemu zasnovano. Čovjek je glava kuće. Žena tam nije idol, već majka djece i pomoćnica čovjekova. Čovjek, trošeći svoju snagu u radu, mučnom i napornom, nije rob svojih instikata, naročito na onog koji je najopasniji, seksualnog.

U gradskoj kulturi je sasvim drukčije. Dobro se jede i piye, a fizički slabo radi. Nagoni su neutrošeni. Otuda potreba da se zadovolje, otuda trka za uživanjima. Čovjeku je žena najveće uživanje. Zato je hoće išijepu i temperamentnu. Ona pak, znajući koliko je čovjeku stalo do uje, zahtjeva mnogo. Od gospodara čovjek se pretvara u roba. Na mjesto da bude zakonodavac, on se pretvara u izvršivač čudi. Žena je takvim čovjekom nezadovoljna. Ona nema onoga na koga će se osloniti. Otuda nervosa, preljubi i razvodi brakova.

Zbog svega ovoga u Evropi je ozbiljno posla-

XIV. ZAGREBAČKI ZBOR

13. — 22. IX. 1930.

Opći medjunarodni veliki sajam uzoraka sa specijalnim sajmovima

1. GRADJEVINARSTVA
2. HOTELA, KUĆE i KUHINJE
3. PREHRANBENE INDUSTRIJE
4. TEKSTILNA I KONF. KRZNA
5. KOŽE
6. PAPIRA
7. POLJOPRIVREDE.

Osim toga držati će se izložba i sajam RASPLODNE STOKE

DOMACE na dane 13. i 14. IX.

INOZEMNE na dane 20. i 21. IX.

Na željeznicama i jadranskim parobrodima 50% popusta, za posjetioce i robu (besplatan povratak).

vljeno pitanje, i to od najumnijih glava njenih, pitanje kulturne krize. U ovom pogledu ima čak i sasvim pesimističkih proroka. Govori se o „propasti Zapada“. Traži se vraćanje nepomučenim izvorima kršćanskog života.

Zbog svega ovoga u nas se pojavljuje i jedna nova kulturna ideologija. Ona traži da pri izgradnji naše kulture ne idemo za podražavanjem drugih, već da stvaramo našu, rasnu kulturu. Kao osnov da se uzme kultura naših najširihih narodnih slojeva. Otuda ovo shvaćanje traži poštovanje tradicije: u kući, na ulici i svuda.

I predstavnici ove ideologije traže da se ide u selo. Ali ne radi toga da bi mu se „zapovijedalo“, već da se ono prouči. Pri tom će građani u nečemu poučiti seljaka, ali u mnogome i sami biti poučeni. Za uzor ističu Japan, koji se civilizovao, ali nije odbacio svoje tradicije.

Jer budemo li samo podražavaoci drugih kultura, mi nećemo uspjeti da općem progresu ništa pridodamo. Izgubićemo našu rasnu individualnost, utočićemo se u more bezličnosti. Da se to ne bi desilo potrebno je da mi, kao narod, svoj život shvatimo kao misiju. Bez toga je pravi nacionalizam nemoguć. Jer nije dovoljno imati samo slobodu svoje fizičke osobe, već i slobodu duševne. Ova je mogućna samo

Salamon Drutter -- ŠIBENIK

Prisjelo

ODIJELA, KAPUTA, jesenskih OGRTAČA prvorazrednih inozemskih tvornica. Cipela Herman-Hirsch. Sešira „Habig“ BorSalino. Rublija Taussig Wien. Francuskih tkanina za dame. Engleskih štofova. UZ NAJPOVOLJNIJE CIJENE.

TKO DOBRU ROBU KUPUJE, TAJ JEFTINO PROLAZI!

MOJE DAME! Preporučamo Vam za Vaš teint naše pudere i kreme „ETOILE NOIRE“ I „NARTA“

izvolite još danas učiniti pokušaj, bit ćeće o resultatima ugodno iznenadjeni.
Naša najbolja preporuka je 100-godišnji opstanak naše tvrtke.

Dobiva se svagdje i u Šibeniku: Drogerija Petar Torre

GELLE FRÈRES
Paris, 6, Avenue de l'Opera.

onda, ako imamo ne samo svoju nezavisnu državu, već i svoju izvornu kulturu.

Jedan nezdravi, mutni val svakodnevno prelazi naše granice putem novinskih feljtona, radia, kinematografa, varietea, i dr. Njime naša narodna duša biva sistematski i postepeno trovana. Ima bezbroj znakova da je ugroženo ono što nam je sveto. Sama činjenica što se u nas pojavljuju oni koji protiv toga dižu svoj glas, dokaz je o postojanju opasnosti.

Od toga da li će ovi glasovi ostati glas vapijućeg u pustinji, zavisće sve ostalo. Ne jave li se u nas borci za našu narodnu dušu, za ono što je naše selo (ne svuda, jer je i ovo tudinskim valom već zahvaćeno) kao zdravi izvor sačuvalo, — onda moramo biti spremni da sve one nevolje i krize, koje danas preživljuje jedna civilizacija na zahodu. Doći će onda i nama milioni nezaposlenih, razvodi brakova u massama, zločini iz perveznosti, itd. itd. Onda će i naše selo postati „kulturno“, ali će onda sa nama kao narodom biti svršeno. Na mjesto da, sačuvavši svoje zdravlje, radimo na ozdravljenju drugih, mi ćemo, i sami oboljeli, životariti, dok nekakva nova seoba naroda ne zamjeni preživjele narode Europe.

O kazališnom društvu.

U prošlom broju našega lista ustupili smo mještima članku jednog mladog člana kazališnog društva, koji je, zanešen svojim oduševljenjem i mlađenačkim optimizmom, iznio, ne samo, potrebu kazališne trupe u našem gradu, već i neke misli o budućem radu i organizaciji društva. Mladost se može koncedirati taj pretjerani optimizam zatijenjem ružičastim gledanjem na poređaj stvari, ali pri samoj pomisli na obnovu rada kazališnog društva, mi moramo istaći sve realne prepone preko kojih je potrebno preći, da se ideja o uspostavi društva ostvari. Onda ćemo tekar uvidjeti dali je uopće moguće nekakav uspješan rad na tom polju.

Rad tog društva, u prvom redu, zahtjeva dobre diletantske sile, sa umjetničkom notom, a da drživo može djelovati. Sad nastaje pitanje, raspolažemo li mi sa dovoljnim brojem takovih sile? Kad smo pri-godom prikazivanja „Revizora“ u našem listu donijeli objektivan prikaz tog neuspjelog pokušaja umjetničke afirmacije našeg društva, dignuta je na nas kuka i motika. Nabacivalo se neke razloge kako su to samo početnici, dobrovoljeti i stotinu drugih isprika. Ali, ako u radu kazališnog društva nema umjetnosti, što mu mora biti temeljno pravilo — onda nema uopće rezona njegovu postojanju. A umjetnost daju

— istina dilektanti — ali takovi dilektanti, koji imaju stanovitu dozu umjetničkog talenta.

Postoji li mogućnoči da kazališno društvo okupi toliki broj diletanata sa talentom, da sa te strane osigura prosperitet i mogućnost uspješnog ada?

Kad bi se to temeljno pitanje riješilo odmah niče drugo: umjetničko vodstvo trupe, koje bi, vodeći računa o shvaćanju i doraslosti publike, a imajući uvijek na unu kulturnu i umjetničku misiju društva, vodilo rad onim putem koji bi doveo po pozitivnih rezultata u svima pravcima.

Tekar kad se riješi ovo što gore spomenusmo, moglo bi se misliti na početak djelovanja i rada. Onda bi društvo dobilo jednu ozbiljnu fizionomiju, pa smo mišljenja, da nebi izostala ni potpora faktora. Ali, naravno, ona nebi bila izražena u onako visokoj cijeni kako je to mladi član kazališnog društva idealistički zamislio.

Što se tiče operete i orkestra koje je mladi člankopisac napomenuo u svom članku, po našem mišljenju to spada u carstvo fantazije. Orkestar spada u „nadležnost“ muzičkih društva, a mi imamo „Kolo“ i „Filharmoniju“, pa ako oni osjećaju potrebu osnivanja muzičkih sekcija u svom krilu, otvara im se veliko polje rada i djelovanja u tom pravcu. To se nebi nikako moglo prikrpiti kazališnom društvu, jer bi mu to bio samo teret.

A opereta? Kako prije rekonsmo: carstvo fantazije. Prije svega, ako se uzme strogo, opereta spada u vrstu umjetnosti, koja tapka između cirkusa, opere i barskih revija i kad se dobro izazme od prave umjetnosti ostaje vrlo malo ili nimalo.

Prema tomu, i kad bi postojala materijalna mogućnost osnivanja operete, radi njezine umjetničke opskurnosti, kazališno društvo, koje postavlja sebi visoke kulturne i umjetničke ciljeve, moralno bi tu ideju napustiti iz tih razloga. K tomu možemo još nadodati da u kazališnom društvu nema svega onoga što treba opereta. Dakle samo fantazija!

Bila bi velika dobit i čudo, kad bi se stvorila mogućnost osnivanja i dobre dramatske trupe. Kad bi kazališno društvo uspjelo to da ostvari, mogli bi se sa sigurnošću nadati, da će ih neki lokalni, sibenski historičar u budućnosti (možda don Krste Stojić) u svojim kronikama zabilježiti masnim slovima kao služne građane. Ako netko od protagonisti kazališnog društva ima tih ambicija, onda na posao, pa da vidimo rad i onda ćemo suditi.

To su, u glavnom, prepone preko kojih bi imalo da preskoči društvo, da omogući sebi uspješan prosperitet.

J. Č.

Aktivnost Hrvatskog Radija u Šibeniku

U salonu Grand Hotela „Krka“ održana je 6. o. mj. sjednica radnog odbora Hrvatskog Radija. Sjednici je predsjedao predsjednik g. Dr. Vice Iljadica, a prisutan je bio veći broj odbornika i pitomaca Hrv. Radija, koji danas rade u našem gradu raznim u privrednim granama. Nakon govora predsjednika o zadatcima i misiji Hrv. Radija, tajnik društva g. Mate Pergin podnio je iscrpan izvještaj o akciji Hrv. Radija u našim krajevima i prema tomu vidila se ogromna korist, koja se baš u našim siromašnim krajevima vrlo jako odrazila. Tako je iz same naše okolice do sada poslano na izučavanje raznih zanata preko 300 pitomaca, dok iz čitave Dalmacije ima ih preko 2000. Od poslatih na razne zanate osposobilo se preko 40 po sto i osovilo se na svoje noge. Tajnik je odboru predstavio preko 20 prisutnih svršenih Radijinih pitomaca, koji solidno rade ili samostalno svoje zanate, ili, pak, kao vrlo dobri i solidni namještenici po radionicama. Nakon toga je preporučio odboru, da one Radijine pitomce, koji imaju već samostalne radnje, potpomažu, jer se time najbolje podupire razvoj domaće privrede. Poslije toga na predlog predsjednika pohvaljen je rad i aglrosti društvenog tajnika g. Pergina i sjednica zaključena.

Skoro će se održati i akademija u korist Radijina internata u Zagrebu.

Za školsku mladež potrebna je dobra i trajna cipela.

Zagrebačka Tvornica Cipela
posvećuje najveću pažnju izradi svih vrsta dječje obuće, a može se dobiti uz vanredno niske cijene i to od br. 27 do br. 30 Din. 115, od br. 31 do br. 35 po Din. 140.

Zagrebačka Tvornica cipela ulica Kralja Tomislava.

1000 listova konceptnog papiraza kancelariju Din. 90.— 1000 vel. listova bijelog papira za zamotavanje Din. 240.— dobiva se kod tiskare E. Vitaliani i Sin.

Antišibenska nedjelja.

Uređenje Šematorija. Pantheon mjesto Os-sariuma. Tko sve treba da uđe u Pantheon.

Mjerodavni trudbenici donijeli su odluku, da se ledina vankagradske Gospe parketišta, naime pretvoriti u park. Već je i načert napravljen, dapaće dva nečeta, a bila su izložena u jednom izlogu na ogled i kritiku publike, da se i ovom prilikom uzmognе manifestirati tradicionalna širokogrudnost naše komunalne politike.

Odluka je hvalevrijedna, ona je skoro genijalna. Zar nije bilo žalosno, da se u gradu sa veličanstvenom katedralom sa Adamom i Evinom, sa dva lava i sa dva reda apsida učenih glava, (ko može reći, da te glave nisu učene?) u gradu sa toliko znamenitih portalima, na kojima se mogu pročitati glasoviti humanistički aforizmi (kao n. pr.: Recte faciendo uenim timeas), da se u jednom takvom gradu, u samom njegovom epicentru koči seoska ledina obrasla koprivom i troskotom? Zaludu je braniti tezu, da je ta ledina u prošlosti znala dobiti svoj idilični dekor. Danas protagonisti poljoprivredne industrije ne nalaze više oportunit, da na njoj suše višnje, a naša braća Borajci napustili su to besplatno konačište pod zvijezdama. Ugleđ Šibenika zahtjeva, da se goli pejsaž ispunji oblicima i bojama. Urbanizam njegov ce na taj način dobiti svoj novi atribut.

Ali u ljudskoj glavi uz sretne ideje rađaju se i nesretne. Nekome je udarila u glavu monstrosna

misao o Ossarijumu. Svaka čast mrtvima, ali se još nigdje na svijetu nije našlo toliko pjeteta, da se neki bezimenim kostima podiže mauzolej. I to u središtu grada i u parku. Gospodo, to je parodoks. A onda, kakve emocije može da probudi jedna kosturnica? Ne uvidate li, da nama nešto drugo treba. Treba nam hram, koji će biti posvećen ne samo kultu mrtvih, nego i kultu živih. Treba nam spomenik, koji će ovjekovječiti veličinu našega grada, kao i veličinu onih, koji su toj veličini doprinjeli. Gospodo, treba nam — Pantheon!

Pitanje izgradnje Pantheona nameće se isto tako kao što bi se nametalo pitanje izgradnje Uboškog doma, kad ga ne bismo već imali. (Te dvije ustanove imaju svojih dodirnih točaka!) Šibenik koraca sa progresom korak u korak. To je jasno. Progres producira svoje eksponente i nosioce, sve same domaće sinove. Vrlo je važno, da su to domaći sinovi, jer oni rade pod devizom: Za rodni grad! Šibebik živi tako u jednoj permanentnoj renesansi (ne krizi) i kud će predstavnici te renesanse nego u Pantheon?

Svrishodno treba u Pantheonu urediti odjeljene, u odjeljjenjima kripte, a u kriptama sarkofage. Prvo odjeljenje za prve građane t. j. gradonačelnike. Momentano u njemu treba rezervirati šest načelničkih sarkofaga za šestoricu kandidata. Držimo, da bi bilo potrebno stijene njihovih sarkofaga napraviti iz nešto solidnijeg materijala obzirom na komunalno ideološki antagonizam, koga nije kadra ni sjena smrti da izbriše. (Za svaku eventualnost mogli bi se sarkofagi postaviti u željezne kaveze.) Iza odjeljenja prvih gra-

dana dolazi odjeljenje drugih i trećih, naravno, zaslужnih građana. Tako odjeljenje za općinske prisjednike. (To su oni, koji, razumije se, prisjedaju — općini.) Odjeljenje za vijećnike, za priređivate, općinskih proglaša, koji neizbjegno potinju sa revolucionarnim pozivom: Gladan! Dalje odjeljenje za gradske kanalizatore, za otkrivače i konzervatore starih fasada, za genijalne pronalazače egzotičnih imena Šibenskih ulica kao — 17 buntovnika, 7 Omelića i t. d. Zatim odjeljenje za upravitelje gradskih nasada i parkova, a specijalno odjeljenje za one, koji vode brigu o Crncu u perivoju, tom jedinom simbolu našeg kolonijalnog posjeda. (Kako čujemo, u znak priznanja našeg gradu biti odlikovan sa „Legion d'honneur“ od Lige za zaštitu Crnaca.) Odjeljenje za prometnike stranaca i cicerone, za predsjednike kulturnih društava kao Tenis-kluba, Pingpong-kluba i sličnih. Odjeljenje za uvažene Šibenske dopisnike stranih novina, koji neumorno pišu na slavu sredovječnog, historijskog, predistorijskog i antihistorijskog, dnevnog Krešimirovog grada... I tako redom dalje ostala odjeljenja. Za zasluge njihovih stanovnika nama nedostaje mašt.

Dakle, gospodo trudbenici, mjesto Ossarijuma Pantheon, na čijem će protelju zlatnim slovima biti ispisano: Svojim velikim muževima zahvalni grad Šibenik. Pantheon će biti najjači Dizel-motor, stopostotni spiritus movens, koji će vas od smrtnika pretvoriti u besmrtnike, koji će učiniti, da tako što prije umrete, te konačno napravite ipak nešto pravljeno za ovaj naš neveseli gradić Okurov.

(d.)

Vijesti iz grada i okolice.

Našim preplatnicima. Obavještavamo naše preplatnike, da sa koncem rujna ističe veći broj preplatničkih i da će naš inkasator posjetiti sve te preplatnike i ubrati novu preplatu do konca godine.

Pošto „Sibenske Novosti“ od 1. listopada izlaze dva puta nedjeljno, preplatu smo povisili na Dinara deset mjesечно, pa se nadamo, da će se dosadanji preplatnici preplatiti za dalje, a također, da će se naći i novih, jer „Sibenske Novosti“ kao neovisno glasilo nemaju nikakove druge pomoći osim one koju daju preplatnici i oglašivači.

Licitacija za nabavu kamena tučenca. Direkcija Državnih Željeznica u Zagrebu raspisuje na osnovi Zakona o državnom računovodstvu prvu javnu ofertalnu licitaciju na dan 10. oktobra 1930. god. za dobavu 12.000 m³ kamena tučenca za posluženje pruge.

Oglas licitacije stoji zanimanicima na uvid u uredu Trgovačke i Obrtničke Komore u Splitu (spis br. 2392/3/1930).

Oštećivanje vodovodnih cijevi. Obavještene smo, da se opet na pruzi, kojom prolaze vodovodne cijevi dešavaju barbarluci. Mi smo u jednom od prošlih brojeva pisali o razbijanju cijevi kod Jurasove česme. Sada, opet uprava vodovoda dobila je obavijest, da se razbijaju poklopci na prelijevnim bunarima između Krke i Meteriza. U bunare se baca kamenje i pravi šteta na razne načine. Pošto se uz vodovodnu prugu nalazi vrlo mali broj naselja mislimo, da bi se krivac mogao vrlo lako pronaći, da se primjereno kazni. Kad bi agilni komandir žendarmarske čete svojim podređenim organima, koji patroliraju po tim krajevima, prepričao da se zainteresuju malo za štetocine na vodovodnoj pruzi učinio bi građanstvu veliku uslugu.

Što je sa baždarskim uredom? Mi smo u jednom od prošlih brojeva našeg lista javili, da će u najskorije vrijeme biti otvoren baždarski ured. Ali do danas taj ured nije nikako proradio, premda je došlo vrijeme za baždarenje bačava. Obratili smo se općinskim vlastima da nas one izvjeste kako stoji stvar sa otvaranjem baždarskog ureda. Izvjestili su nas, da je općina stavila na raspolažanje pomješće za taj ured, ali neznaju uzrok radi kog baždarske vlasti nisu započele sa radom. Prostorije u kojim bi ured imao da otpočne radom, potpuno su gotove pa neznamo razloga, zašto ne počne sa djelovanjem. Općinska Uprava bi trebala da pozuri kod nadležnih vlasti da se ovaj ured čim prije otvori.

Ante Kalauz - Šibenik drvodjelska radionica. Izrađuje sve vrste drvodjelskih radova najkulantnije uz najumjerjenije cijene.

+ Mate Belamarić. U utorak 16. ov. mj. preminuo je okružen razalošćenom porodicom i okrijepljen svetotajstvima Mate Belamarić posjednik. Pojnik je bio poznati i oblubljen, ne samo u našem gradu, već je među našim narodom u čitavoj sjevrnoj Dalmaciji, važio kao uzor ljudstva, čovječnosti i poštjenja. Sa pojnikom nestaje još jedna stara šibenska korijenika, čija je crvenkapna bila simbol svih plemenitih oblika, jedne, nesumnjivo, junačke i viteške sredine.

Pojnika je do vječnog prebivalista otpratio veliki broj njegovih prijatelja i postovaoca iskazavši mu time posljednja poštovanje.

Pojniku neka je vječni pokoj, a ozalošćenoj rodbini naše najiskrenije sačešće.

Podnešenje poreske prijave prihoda od zgrada, za razrez kućarine za 1931. godinu.

Za svaku zgradu koja podleži plaćanju kućarine ima se podneti poreska prijava u roku od 1. X. do 31. X. 1930.

Prijava se podnosi posebno za svaki objekat, koji je u katastru posebno popisan, makar imao i dva kućna broja. Za više objekata može se podneti jedna prijava samo onda, kad su svi obeleženi jednim kućnim brojem i u jednom katastarskom listu popisani.

Prijava se podnosi i za one zgrade koje uživaju privremeno poresko olakšanje.

Poresku prijavu ispinjava i podnosi:

1. faktični posednik. Ako je zgrada u posedu više lica, onda svi skupa;
2. za zadrugu starešina;
3. za pravna lica prijavu podnosi njihov predstavnik ili zastupnik, a za maloletnike njihovi roditelji ili tutor, i
4. za mase, njihovi zastupnici.

Prijavu može podneti i punomoćnik uz punomoć.

Prijava se ima popuniti u svim rubrikama, redom, kako u obrascu slijede.

Svaki kiradjžija (stanar) ima se u prijavi upisati pod posebnim rednim brojem.

Poreski obveznici treba da upišu u poresku prijavu godišnju sumu brutto prihoda-kirije, prema stanju (1. X. 1930).

Pod brutto prihodnom kirijem razumeva se svaka naknada, koju kiradjžija čini, i daje sopstveniku za iskoriscenje zgrade.

Naknadom za upotrebu zgrade smatraju se:

1. kirija u gotovu novcu;
2. vrednost usluga, pogodnosti i obaveza, koje kiradjžija čini, daje ili duguje sopstveniku zgrade na ime odštete za upotrebu;
3. davanje u naturi (hrana, izdržavanje i slično);
4. svote koje je kiradjžija utrošio ili predujmio za prepravku ili popravku zgrade (stana), ako radi toga plaća srazmerno manju kiriju;
5. u mesto sopstvenika plaćeni porez, premije za osiguranje i sl.

Vrednost obaveza iz tačke 2. i 3. ima se pretvoriti u novčanu vrednost i ovu uneti u poresku prijavu.

Sopstvenici, koji svoju zgradu ili njezin dio, sami upotrebljavaju, odnosno, besplatno drugima na upotrebu prepuštaju, prijaviti će kao bruto onaj iznos, koji bi za zgradu mogli dobiti, kad bi je davali pod kiriju.

Na isti način prijaviti će se bruto kirija i kod onih zgrada, odnosno delove zgrade, koje na 1. X. 1930. odnosno u vreme podnešenja poreske prijave nisu bile izdane pod kiriju, nego su ostale neupotrebljene.

Ko ne predava prijavu u roku određenom ovim pozivom plaća: 3% razrezonog osnovnog poreza, a 100% osnovnog poreza, ako prijavu ne predava ni na pismeni poziv u daljem roku od 8 dana.

Ako se u poreskoj prijavi, u namjeri da se izbegne plaćanje poreza, dadu neistinite izjave, prijaviti manja kirija (zakupna cena), odnosno ako se zataji objekt, snositi će poreski obveznik posljedice iz čl. 142. zakona o nep. porez. sa 50—500 Din.

Ako je poreski obveznik nepismen ili nezna prijavu popuniti, može dati usmeno, zapisničku prijavu kod nadležne opštine ili ove poreske vlasti, no i ovakove prijave moraju kiradjžije (zakupci) potpisati.

Podnosiocu prijave daje se potvrda o prijemu.

Stipe Zorić, vrtlar

Prodaja svježeg cvijeća, te raznih biljka u loncima.

Izrađuje vjenčane bukete kao i nadgrobne vijence.

Cijena od Din. 60. pa dalje

Licitacija za dozidjivanje vojne zgrade.

Na dan 4. oktobra 1930. godine u 11 časova pre pođne održaće se u kancelariji Referenta Inžinjerije Jadranske Divizijske Oblasti u Mostaru I. ofertalna licitacija sa skraćenim rokom za dozidjivanje vojne zgrade u Mostaru.

Predračunska suma je 452.935.16 dinara.

Oglas licitacije stoji zanimanicima na uvid u uredu Trgovačke i Obrtničke Komore u Splitu. (Br. 2335/2/1930).

Renoviranje crkve sv. Frane približava se kraju. — Već su skinute skele koliko u crkvi, toliko u kapoli sv. Križa, i sad je rad prešao na doljnji dio zidova uzduž čitave crkve, na čišćenje oltara, klupa, orgulja i vratiju. Veoma je sretno pogodena misao kamenitih stupova i oblaka, kojima je uvelike poljepšan estetski izgled umjetničkog drvenog plafona iz 17. vijeka. On se nad njima veličanstveno diže i dominira čitavom crkvom kao jedan kolos. I zlatna bordura nad oltarima sa likovima istočnih i zapadnih svetih Otaca i sa bogatom ornamentikom u stilu renesanse podaje crkvi neku osobitu umjetničku ljepotu i ukras. Već sada može svak da se uvjeri, da je radnja izvedena umjetnički, ukusno i solidno, što služi na čast G. Mati Katalinić-u, koji u ovoj poduzetoj radnji pokazao se je na visini pravog majstora i poduzetnika.

Novo skladište pokućstva

Frane Karadjole (kod Gradskog Kazališta)

Prvorazredno pokućstvo drvene konstrukcije izrađeno u svim stilovima najmoderne. Proizvod tvornice, koja već 30 godina obstoji.

Javor d. d. Zagreb.

Skladište željeznog pokućstva emailirana i mesing u sviju vrsta, od prve tvornice željeza.

Zmaj d. d. u Zagrebu.

Mogu, koli u drvu, toli u gvoždu, da snabdijem po nacrtima od najmanjih količina do najvećih. Hotele, bolnice, sanatorije, vojničke logore, parkove i t. d.

Moje skladište stoji cijenj. mušterijama na ogled.

Cijene po zagrebačkom tržištu.

Konkurenčija isključena.

Otvorene telefona u Tučepi. Dana 6. septembra o. g. otvoren je telefon kod ugovorne pošte i telegrafa u mjestu Tučepi i prepusten javnom saobraćaju.

Ante Frua — Šibenik. Ulica Kralja Tomislava Skladiste D. M. C. i TRIDENT konca.

JAVNA ZAHVALA.

Prigodom smrti neprežaljenog nam oca zahvaljujemo šefu stanice g. Salingeru, „Udruženju jugoslavenskih željezničara“, a osobito gospodi Krušiću i Dumiću, obitelji Nagodé, Lasić, Tafra i svim ostalima, koji su nas u našoj žalosti tjesili i koji su nilog nam pokojnika sproveli do vječnog počivalista.

Ucviljena djeca Kravar.

JAVNA ZAHVALA.

Prepostavljenima, drugovima, prijateljima i znanima kao i svima, koji su mi bili susretljivi pri sahrani mog druga u Benkovcu, najodanije izražujem hvala!

Bukarica narednik

Službujuća ljekarna. Ovu sedmicu vrši noćnu službu ljekarna „Montana“.

Naša
prava

Kolinska
CIKORIJA

Sport.**Vater-polo utakmica.**

Jučer u petak 19. ov. mj. odigrala se je kod engleskog bojnog broda „Royal Oak“ prijateljska utakmica između momčadi P. d. „Krka“ i reprezentacije engleskog ratnog broda „Royal Oak“, koja je završena sa rezultatom

4 : 0 za „Krku“.

Utakmica je bila vrlo interesantna i puna nape-te borbe u kojoj je ipak bolj momčadi „Krke“ uspjelo da svlada jakog protivnika. Utakmici je prisustvovalo, unatoč udaljenosti, veliki broj gledaoca i drugera „Krke“. Dok su engleze neumorno bodrili njihovi drukeri sa palube „Royal Oaka“.

O ovoj našoj vrijednoj i do sada nepobjedenoj momčadi, koja nas tako časno reprezentira, te o njezinom razvitku bit će govora u slijedećem broju, a za sada samo im u ime čitavog grada čestitamo i želimo, da i dalje nastave radom na diku šibenskog sporta.

JEDINO U ŠIBENIKU...

Nije potrebno izvana traziti prospekt, jer sam nanovo opskrbio moje skladište bogatim izborom svakovrsnog prvorazrednog pokućstva, od poznate Vam renomirane i solidne domaće tvornice

Rudolf Kaiser - Osijek

Samo kod mene omogućeno Vam je nabaviti pokućstvo uz tvorničke cijene i uz višegodišnje jamstvo.

Pogledajte i uvjerite se !!!

Preporuča se
OTTO GRABOVAC.

Obavijest vinogradarima!

Društvo vinogradara u Sibeniku dostavilo nam je slijedeći važni dopis:

Vinarski nadzornik g. Bobanović dana 18. ov. mj., na putu kroz Šibenik, navratio se u upravu po-menutog društva da bi mu pružio mogućnost, da ispitava ovogodišnje grožđe na sadržini sladora i vinske kiseline.

Društvo je g. Bobanoviću bilo u svemu pri ruci i on, kod istraživanja pronašao je slijedeće rezultate:

Plavina sladara 20%
maraština , 20%
puljizanac , 20-2%
trbljan , 19-8%

Mast zadrži vinske kiseline 3-5 do 4%.

Kako se iz ovih rezultata vidi, grožđe u našem polju bogato je na sladoru, a do berbe, koja, u glavnom u polju počinje 29. tekućeg mjeseca, bili će još bogatije. Naprotiv grožđe na vinskoj kiselini znatno oskudnije, pa stoga g. Bobanović preporuča vinogradarima, da kod berbe u mast dodaju potrebnu količinu vinske kiseline.

AUTO garage „KRKA“
ŠIBENIK. — Telefon 42.

Najam AUTA

Članak o Težačkoj Zadruzi. U prošlom broju našega lista obećali smo čitaocima članak o Težačkoj Zadruzi kao odgovor članku, koji je izašao u „Glasu“. Ali radi tehničkih poteškoća članak nismo mogli donijeti u ovom broju, pa ćemo to učiniti u slijedećem. Radi toga molimo naše čitatelje da ovu obavijest uzmu do znanja.

Licitacija za dobavu boja, stakala i t. d. Direkcija Državnih Željeznica u Zagrebu raspisuje na osnovi Zakona o drž. računovodstvu prvu javnu ofertalnu licitaciju na dan 15. oktobra 1930. godine za dobavu raznih boja, kita, stakla i kositra. Oglas licitacije, iskaz materijala, specijalni i stručni uslovi stoje zanimanicima na uvid u uredu Trgovačke i Obrične Komore u Splitu. (Br. 2399/6/1930).

 Sve vrsti naočala mogu se dobiti u drogeriji Vinka Vučića.

Rubrika : Naši čitatelji kao saradnici.

U našem gradu postoji ulica „17 buntovnika“. Kad se krstise naše ulice i kad su se pronalazila razna egzotična imena, pronađoše u prašnim kronikama i tu sedamnjstoricu goričkih uskoka i okrštise na vječni spomen jednu goričku ulicu njihovim djelom - bunom. Jedan moj prijatelj starosjedoc Gorice prijavlja mi čak i uzrok radi čega se ti mrki uskoci pobuniše. Naravno, ja sve to uzimam sa velikom rezervom, jer moj prijatelj ima naviku, da sam uvjeri sebe o nečemu što uopće ne postoji, dakle veliku moć autisugestije. Ja ću samo ispričati što mi on priča.

„Dakle, jednom stiže — priča moj prijatelj — u Šibenik Zan Antonio Delfin duž mletački sa bezbroj galija. Velike parade, gruvanje topova, kako se to već i danas radi kad stigne neki velikodostojnik. Prolazeći gradom susrete duž neke uskočke goričke svatove. Uskoci praše iz kubura i malih pušaka da je milota. Mlada u „boldunu“ ko krv i mljeko zirka oko sebe stidljivo ispod svilenih trepavica. Silnom mlečaninu svidili se uskočki svatovi, a još više mlada „nevistica“. Kad je došao u knežev dvor, posla svog adjutanta uskocima sa porukom, da traži svoje feudalno pravo „jus primae noctis“. Kad uskoci „knjigu proučiše“, spraše u adjutanta, kao odgovor duždu, prah i olovu iz svojih kubura. Nasta strka lovљenje uskoka. Trojicu uhvatiše i objesiše, a 14 pobježe glavom bez obzira“. — Tako moj prijatelj izvede ovu sentimentalnu priču, a dali je to istorijska istina ja neznam.

Nekidan prolazim kroz ulicu „17 buntovnika“. Zdravlja mi, „buntovna“ ulica. Za proći trebaju dobro uskočki opanci. Nepristupačna kao sredovječai zamci. Same klisure. Sve mi nekako zazorni ti ljudi iz ulice „17 buntovnika“. Sa kuća me gledaju nepovjerljivo dugoljaste oči puškarnica. Moj prijatelj podviknu i okupi se svijet za čas. Meni neki trnci kroz leđa proljeću. — To je novinar — prestavlja me

MALI OGLESNIK

Cijena do 20 riječi 10 dinara, svaka daljnja riječ 25 para.

Izgubljeno zlatna šilja u obliku tenis-rakete. Molimo poštenc g nalaznika nek se javi u tiskari, gdje će dobiti nagradu.

Vaše lice zahtjeva njegu. — Upotrebljavajte samo najbolje proizvode za njegu lica — Creme „NADA“ i Sapun „NADA.“ — Proizvodi i razasilje: drogerija Nada-Ph. M. Petar Torre — Šibenik.

PEKAR sposoban za samostalno vodstvo pekarne traži mjesto, bilo u gradu ili na selu. Za nalog obratiti se na upravi lista.

Kupujem kuću od 150 do 200 hiljada Dinara. Reflektiram na rentabilnost. Ponude kod upr. lista.

Singer Šivači Strojeve Filijala Šibenik traži namještenu vještu u kroju, šivanju i vezenju na mašini. — Prijave se primaju u dučanu firme Singer.

Od 1. oktobra unajmljuje se stan na lijepom položaju prema suncu, koji se sastoji od četiri sobe, dvije terase i nuzgrednim prostorijama. — Obratiti se upravi lista.

izdajnik moj prijatelj. Mislim dobra biti neće. Jedan stariji čovjek istupi pred narod i reče režući me očima:

„Napiši u foje, dokle nas općina misli smatrati buntovnicima, pa nam ove neprohodne klisure držati pred kućama. Nebi bilo dobro da se opet pobunimo, jer teško općini onda. Neka naprave i poprave ulicu „17 buntovnika“, da ne izgleda tako „buntovna“

„Tako je!“ — zaviča sav uskočki narod, a ja napisah, jer drukčije... teško meni.

ŠIBENIK

TVORNICA SAPUNA "SLAVIJA"

Braća Iljadica-Grbešić pok. Petra

ŠIBENIK

Proizvada za domaćice najbolji i najkorisniji sapun za pranje rublja:
žuti, zeleni i bijeli.

ŠIME ANTIĆ - Šibenik

Trgovina manufakturom robom

Veliki izbor platna za rublje, sefira, oxforda, trikotaža i t. d.
uz najumjerenije cijene.

Pokućstvo

iz centra domaće industrije, Osijeka, dobijete uz konkurentne cijene kod:

Stjepan Karković
ŠIBENIK